

Projekt opinii Komitetu Regionów „Wspólnotowy system kontroli rybołówstwa”

(2009/C 211/11)

KOMITET REGIONÓW

- Przyjmuje z dużym zadowoleniem całościową reformę systemu kontroli europejskiej wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) oraz wzywa Radę i Komisję Europejską do uwzględnienia różnorodności i specyfiki poszczególnych flot i regionów połowowych.
- Jest zdania, że kultura przestrzegania przepisów dotyczących rybołówstwa będzie budowana tylko wtedy, gdy środki kontroli będą wdrażane na zasadzie dialogu i porozumienia, a nie narzucane poprzez proces odgórny. Z zadowoleniem przyjmuje zawarte w rozporządzeniu nowe środki mające zmusić państwa członkowskie do przestrzegania celów wspólnej polityki rybołówstwa, uważa jednak, że należy dobrze przeanalizować proporcjonalność takich środków. KR nie może się zgodzić na propozycję odmowy transferu kwot ani ich wymiany.
- Apeluje o doprecyzowanie zakresu nowych przepisów dotyczących rybołówstwa rekreacyjnego w odniesieniu do licencji i upoważnienia. Rybołówstwo takie, gdyby było nieuregulowane, mogłoby zagrozić zasobom rybnym objętym planami odbudowy. Jednakże zawarta w rozporządzeniu odpowiedź na to zagrożenie musi być proporcjonalna, a nie nadmierna.
- Przywiązując szczególną wagę do zrównoważonego i opłacalnego rybołówstwa na małą skalę, zwraca się o wyjaśnienia dotyczące nowych przepisów, zgodnie z którymi na statkach o długości 10–15 metrów obowiązkowe jest instalowanie VMS, prowadzenie elektronicznego dziennika połowowego i wypełnianie deklaracji wyładunkowych. Nie może się zgodzić na obowiązek wyposażania w AIS wszystkich statków rybackich o długości ponad 15 metrów oraz wzywa do wyłączenia wymogu certyfikacji mocy silników w przypadku statków rybackich o długości poniżej 10 m, które korzystają wyłącznie ze statycznych narzędzi połowowych.

Sprawozdawca: Simon DAY (UK/PPE), członek Rady Hrabstwa Devon

Dokumenty źródłowe

Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa – COM(2008) 718 wersja ostateczna

Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, COM(2008) 721 wersja ostateczna – 2008/0216 (CNS)

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

1. Przyjmuje z dużym zadowoleniem modernizację systemu kontroli europejskiej wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb). Obecny system kontroli jest nieskuteczny, kosztowny, złożony i nie przynosi oczekiwanych rezultatów.

2. Popiera wyznaczone cele: uproszczenie, harmonizację, dążenie do większej skuteczności kontroli przy mniejszych kosztach, rozwijanie kultury przestrzegania prawa.

3. Uważa, że konieczna jest całościowa reforma, i stwierdza, że wariant 3 polegający na wprowadzeniu nowego rozporządzenia jest najbardziej realistyczny.

A. Uwzględnienie wymiaru regionalnego i lokalnego

4. Wzywa Radę i Komisję Europejską do uwzględnienia różnorodności i specyfiki poszczególnych flot i regionów połowowych, zgodnie z motywem 18 wniosku.

5. Apeluje o poświęcenie szczególnej uwagi potrzebom peryferyjnych regionów morskich w szczególnym stopniu uzależnionych od rybołówstwa. Warunkami koniecznymi są tu elastyczność i możliwość podejmowania konkretnych działań dostosowanych do danych okoliczności i regionu⁽¹⁾.

6. Podkreśla, że decentralizacja WPRyb, której przejawem jest utworzenie Regionalnych Komitetów Doradczych (RAC) i restrukturyzacja DG MARE w Komisji Europejskiej, zwraca uwagę na rosnącą potrzebę wykorzystania nowych ram politycznych dotyczących kontroli na zasadzie móż regionalnych. Wymaga to od Komisji Europejskiej większych zdolności do radzenia sobie z różnorodnością, jaką niesie ze sobą model regionalny.

7. Zwraca uwagę na zmiany, jakie nowy system kontroli rybołówstwa przyniesie organom lokalnym i regionalnym odpowiedzialnym za kontrolę rybołówstwa. Skuteczne wdrożenie nowego systemu w terenie jest możliwe tylko pod warunkiem, że państwa członkowskie we właściwy sposób przypiszą zmienione kompetencje wszystkim

zaangażowanym szczeblom administracyjnym. Warunki konieczne to zasoby finansowe i ludzkie wystarczające do stworzenia solidnych struktur organizacyjnych, wyposażonych w odpowiednie środki kontrolowania i wspierania kultury przestrzegania prawa oraz narzędzia umożliwiające skoordynowane wykorzystywanie tych środków.

B. Nowe, wspólne podejście do kontroli i monitorowania

Postanowienia ogólne

8. Popiera doprecyzowanie zakresu odpowiedzialności państw członkowskich, regionów, Komisji i Wspólnotowej Agencji Kontroli Rybołówstwa (CFCA), aby uniknąć powielania zadań. Komisja Europejska będzie nadal zapewniać środki monitorowania, potrzebne, aby zagwarantować jednolite przestrzeganie przepisów dotyczących rybołówstwa we wszystkich regionach.

9. Z zadowoleniem przyjmuje nowe przepisy dotyczące wzmocnienia programowania strategicznego, ukierunkowania taktycznego i strategii kontroli wyrwykowych w kontroli rybołówstwa, w tym systematyczną analizę ryzyka. Aby uniknąć nieskoordynowanego stosowania tego nowego narzędzia, KR zdecydowanie opowiada się za zapewnieniem wsparcia organom odpowiedzialnym za monitorowanie poprzez rozwój jednolitych metod zarządzania ryzykiem na wszystkich szczeblach, np. przez CFCA zgodnie z art. 112.

10. Ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje ustanowienie dla państw członkowskich nowego wymogu dotyczącego ustanowienia w każdym państwie członkowskim jednego organu odpowiedzialnego za skuteczną koordynację wszystkich instrumentów kontroli na wszystkich szczeblach (art. 5 ust. 5).

Zmniejszenie obciążeń administracyjnych i kosztów

11. Oczekuje znacznego zmniejszenia kosztów operacyjnych, o 30 %, co zwiększy ekonomiczność systemów kontroli w państwach członkowskich i regionach, pod warunkiem pełnego wykorzystania nowoczesnych technologii i usprawnionych systemów kontroli. Jednakże gdyby

⁽¹⁾ CdR 22/2008 fin, CdR 258/2006 fin, Cdr 153/2001 fin.

takie oszczędności nie wystąpiły, wszelkie dodatkowe obciążenia finansowe nakładane na państwa członkowskie lub regiony powinny być pokrywane z budżetu UE, w szczególności mając na uwadze, że odpowiedzialność niektórych państw członkowskich w zakresie kontroli WPRyb jest nieproporcjonalna w stosunku do ich kwot.

12. Apeluje do Rady o zwrócenie uwagi na osiągnięcie ekonomiczności poprzez ustanowienie publicznych struktur ds. stref przybrzeżnych w większym stopniu integrujących zarządzanie rybołówstwem z zarządzaniem inną działalnością morską oraz ustanowienie przez przybrzeżne państwa członkowskie i regiony sąsiednie wspólnych inspektoratów rybołówstwa.

13. W ostatnim czasie zalecił integrację zadań inspektoratów rybołówstwa z takimi zadaniami, jak nadzór nad stanem środowiska naturalnego, kontrole graniczne, ratownictwo morskie oraz ochrona ludności ⁽²⁾ i z zadowoleniem przyjmuje nowy przepis zakładający stworzenie zintegrowanej sieci nadzoru morskiego [art. 4, art. 112. (art. 17g dotyczący kompetencji CFCA)].

Zwiększone wykorzystywanie nowoczesnych technik

14. Z rezerwą przyjmuje położenie we wniosku nacisku na zwiększenie wykorzystania nowoczesnych technik i skutecznych systemów zatwierdzania danych, w tym monitorowania statków oraz innych skutecznych i ekonomicznych systemów (art. 9-11), co częściowo odzwierciedla poprzednie zalecenie KR-u ⁽³⁾. Jednak mimo że elektroniczne monitorowanie stanowi zasadniczy element ekonomicznych systemów egzekwowania przepisów i zarządzania rybołówstwem, nie powinno mieć miejsca powielanie. Instalacje powinny być proporcjonalne do wielkości statku oraz długości podróży i pozycji statku. W szczególności KR obawia się, że system AIS służy do zapewnienia bezpieczeństwa nawigacji i nie jest odpowiedni do kontroli rybołówstwa.

15. W związku z ciągłym rozwojem technik KR nalega, aby zagwarantować, że rozporządzenie pozostanie aktualne, poprzez ustanowienie skutecznego mechanizmu regulacyjnego służącego dostosowywaniu do zmian technologicznych. KR wzywa do włączenia organów lokalnych i regionalnych oraz organizacji producentów w projekty pilotażowe w zakresie narzędzi służących identyfikacji, takich jak analiza genetyczna (art. 13 ust. 1).

Monitorowanie rybołówstwa i wprowadzania do obrotu

16. Podkreśla, że należy utrzymać kontrole na morzu, jako że obecnie jest to jedyna metoda umożliwiająca odpowiednie monitorowanie narzędzi połowowych i TCM, wielkości oczek itp., niejednokrotnie regulowanych przepisami dotyczącymi wpływu rybołówstwa na środowisko naturalne.

17. Opowiada się za podejściem dwutorowym, mającym na celu zapewnienie równowagi pomiędzy kontrolami na morzu i na lądzie. Powinno ono obejmować a) ulepszenia

stosownych i skutecznych kontroli na morzu oraz b) ulepszone kontrole i inspekcje na lądzie, koncentrujące się na najważniejszych portach, w tym ulepszenia kontroli ryb przywiezionych. Zapewnienie bardziej wiarygodnych danych dotyczących wyładunków jest niezbędne do uzyskania korzyści z procesu oceny zasobów.

18. Ponieważ zarządzanie flotą nadal stanowi kluczowy element WPRyb, KR z zadowoleniem przyjmuje nowe instrumenty dotyczące monitorowania, certyfikacji i kontroli krzyżowych mocy silników, z wyjątkiem statków o długości poniżej 10 m, które korzystają wyłącznie ze statycznych narzędzi połowowych (art. 30-32).

19. Przywiązując szczególną wagę do zrównoważonego i opłacalnego rybołówstwa na małą skalę, zwraca się o wyjaśnienia dotyczące nowych przepisów, zgodnie z którymi na statkach o długości 10-15 metrów obowiązkowe jest instalowanie VMS (art. 9), prowadzenie elektronicznego dziennika połowowego (art. 14) i wypełnianie deklaracji wyładunkowych (art. 21), przy czym państwa członkowskie mogą wprowadzać odstępstwa. Aby wesprzeć takie małe statki w dostosowaniu się do nowych przepisów, KR czuje się zobowiązany nalegać na szersze odstępstwa lub zwiększenie środków unijnych i krajowych na ten cel.

20. Zachęca do realizowania na szczeblu lokalnym lub regionalnym projektów mających na celu dobrowolne, finansowane wprowadzenie wyżej wspomnianych systemów monitorowania lub podobnych systemów na statkach o długości mniejszej niż 10-15 metrów, np. z uwagi na zarządzanie morskimi obszarami chronionymi i strefami chronionymi.

21. Zgadza się z tym, że w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu kontroli państwa członkowskie i regiony powinny monitorować małe statki o długości poniżej 10 metrów poprzez plan kontroli wrywkowych. KR zwraca się jednak o wyjaśnienie sformułowania, że plany kontroli wrywkowych, mają być „w miarę możliwości [...] ujednolicone w obrębie regionu” (art. 16 ust. 2 i art. 22 ust. 2).

22. Z zadowoleniem przyjmuje nowe wspólne standardy monitorowania wprowadzania do obrotu, mające na celu zapewnienie pełnej identyfikowalności wyładunków. Ma to służyć ograniczeniu nielegalnych wyładunków ryb oraz zapewnieniu konsumentom stosownych informacji o produkcji na każdym etapie wprowadzania do obrotu (art. 51).

Szczegółowe monitorowanie planów wieloletnich i środków technicznych

23. Zwraca się o zaangażowanie lokalnych i regionalnych organów kontroli oraz zainteresowanych stron w określenie definicji „wyznaczonych portów” (art. 34) oraz ustanowienie krajowych i regionalnych programów kontroli, stosowanych do każdego planu wieloletniego (art. 36).

⁽²⁾ CdR 22/2008 fin, CdR 258/2006 fin.

⁽³⁾ CdR 258/2006 fin.

24. Ponownie wzywa do ulepszenia kontroli środków technicznych mających na celu zmniejszenie ilości odrzutów lub wręcz ich wyeliminowanie, z uwzględnieniem lokalnych uwarunkowań i przy stwarzaniu zachęt⁽⁴⁾. Wydaje się jednak, że opóźnianie wyrzucania koniecznych odrzutów do morza nie przynosi korzyści i należałoby tylko wpisywać ilości szacunkowe.

25. Z zadowoleniem przyjmuje zaproponowanie nowego zaawansowanego systemu monitorowania statków dla morskich obszarów chronionych (art. 39), który zapewni organom publicznym lepsze narzędzia, dzięki którym mogą wypełniać swoje obowiązki w zakresie zarządzania w odniesieniu do tych obszarów. Jednak morskie obszary chronione powinny także być dobrze określone, a ich cel właściwie nagłośniony, aby zagwarantować, że monitorowane będą jedynie statki nieupoważnione do prowadzenia połowów na takich obszarach.

Monitorowanie rybołówstwa rekreacyjnego

26. Apeluje do Rady o doprecyzowanie zakresu nowego art. 47 dotyczącego rybołówstwa rekreacyjnego. Rybołówstwo takie, gdyby było nieuregulowane, mogłoby zagrozić zasobom rybnym objętym planami odbudowy, np. poprzez profesjonalną turystykę połowową lub w okresach, gdy połowy przemysłowe nie odbywają się.

C. Kultura przestrzegania prawa

27. Wzywa do umieszczenia w motywie 5 rozporządzenia pełniejszego odniesienia do stworzenia kultury przestrzegania przepisów dotyczących rybołówstwa określanych przez wszystkie zainteresowane strony. Należy ją uważać za fundament każdej skutecznej reformy systemu kontroli.

28. Jest zdania, że „kultura przestrzegania prawa” będzie budowana tylko wtedy, gdy środki kontroli będą wdrażane na zasadzie dialogu i porozumienia, a nie narzucane poprzez proces odgórny. Należy wypracować spójne partnerstwo pomiędzy rybakami, organami kontroli, placówkami badawczymi, organizacjami pozarządowymi i sektorem gospodarki rybnej, przy czym przy współpracy tej powinny pomagać RAC i grupy lokalne ustanowione zgodnie z osią 4 Europejskiego Funduszu Rybackiego. KR podkreślał, że rybacy muszą być odpowiedzialni za monitorowanie połowów i praw połowowych⁽⁵⁾.

29. Apeluje do Komisji Europejskiej o dołożenie starań w celu zagwarantowania, że kultura przestrzegania prawa będzie respektowana przez wszystkich partnerów międzynarodowych i na innych wodach, na których statki z UE prowadzą połowy.

30. Jest zdania, że uproszczenie przepisów dotyczących kontroli rybołówstwa powinno stanowić główny cel⁽⁶⁾, i z zadowoleniem przyjmuje zasadniczy krok poczyniony

w tym kontekście przez Komisję. Zmniejsza on obciążenie administracyjne dla organów publicznych i sektora prywatnego i sprawia, że przepisy stają się łatwiejsze do monitorowania. Ponadto zwiększa zaufanie zainteresowanych stron, budując kulturę przestrzegania prawa.

Wprowadzenie ujednoczonych sankcji odstraszających

31. Z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie ujednoczonych i odstraszających sankcji administracyjnych dla poważnych naruszeń (art. 82), w tym ustanowienie systemu punktów karnych (art. 84), które mogą doprowadzić do zawieszenia lub cofnięcia upoważnienia do połowów, a także utworzenie krajowych rejestrów naruszeń przepisów (art. 85).

32. Uważa, że wszystkie te środki odzwierciedlają wcześniejsze postulaty KR-u dotyczące ujednoczenia odstraszających środków karnych⁽⁷⁾ i pomagają skorygować arbitralny charakter obecnego systemu, kładą kres sytuacji, w której opłaca się łamać przepisy, oraz ograniczają zjawisko migracji sprawców naruszenia przepisów do państw członkowskich, gdzie kary są najniższe.

33. Wzywa państwa członkowskie i regiony, aby ujednoczyły swoje sankcje dla naruszeń popełnianych w obrębie transgranicznych regionów połowowych, np. transgranicznych morskich obszarów chronionych.

34. Uznaje postulat wykorzystywania subsydiów jako dodatkowego, poza grzywnami, elementu sankcji, tak by zabronić przyznawania pomocy publicznej czy subsydiów statkom, które popełniły wielokrotne i poważne wykroczenia. Jednocześnie w tworzeniu kultury przestrzegania przepisów bardzo pomogłyby pozytywne zachęty, takie jak dodatkowe dni na morzu lub inne nagrody przyznawane za udział w programach zakładających wykorzystywanie bardziej selektywnych narzędzi połowowych, wspieranie doraźnego zamykania łowisk, udział w planach na rzecz unikania gromadzenia zapasów itp.

Współpraca między państwami członkowskimi, z Komisją Europejską i CFCA

35. Z zadowoleniem przyjmuje wzmocnienie przepisów dotyczących poprawy współpracy pomiędzy organami kontroli rybołówstwa w państwach członkowskich/regionach oraz z Komisją, w tym nowoczesne podejście do wymiany danych. CFCA powinna odegrać zasadniczą rolę w ułatwianiu tego podejścia.

36. Odnotowuje postępy we wspólnych planach rozmieszczenia na morzu. Wydaje się jednak, że w przypadku kontroli na lądzie postępy nie są już tak duże. Ponadto konieczna jest współpraca z właściwymi służbami krajów trzecich przy jednoczesnym zagwarantowaniu, że będą one dysponować wymaganymi środkami i kompetencjami.

⁽⁴⁾ CdR 22/2008 fin, CdR 252/2004 fin, CdR 189/2002 fin, CdR 153/2001 fin.

⁽⁵⁾ CdR 189/2002 fin.

⁽⁶⁾ CdR 153/2001 fin.

⁽⁷⁾ CdR 258/2006 fin, CdR 189/2002 fin, CdR 153/2001 fin.

37. Jest zdania, że nowe bezpieczne strony internetowe, które zostaną stworzone z myślą o wymianie danych (art. 106–108) i systematyczne kontrole krzyżowe wszelkich dostępnych danych (art. 102) zwiększą zdolność Komisji Europejskiej do oceny tego, na ile skutecznie państwa członkowskie w rzeczywistości egzekwują WPRyb.

38. W przeszłości opowiedział się za ustanowieniem „europejskiego inspektoratu rybołówstwa”⁽⁸⁾ i w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje rozszerzenie mandatu Wspólnotowej Agencji Kontroli Rybołówstwa (CFCA), zgodnie z art. 112 projektu rozporządzenia. KR nalega jednak na to, by przewidziana pomoc udzielana przez CFCA krajowym, regionalnym i lokalnym organom kontroli rybołówstwa obejmowała standaryzację procedur kontroli i inspekcji na morzu i na lądzie, weryfikację krajowych standardów szkolenia, prowadzenie warsztatów i seminariów, a także stworzenie centrum wsparcia, do którego państwa członkowskie, RAC i organizacje branżowe mogłyby zwracać się o wyjaśnienie zakresu i znaczenia rozporządzenia.

D. Skuteczne stosowanie przepisów WPRyb

Nowe standardy nadzoru i inspekcji

39. Uznaje potrzebę zwiększenia nie tylko poziomu sankcji, lecz także wskaźników wykrywania systemów kontroli stosowanych przez organy inspekcji i nadzoru. W tym kontekście KR z zadowoleniem przyjmuje nowe przepisy dotyczące standaryzacji systemów nadzoru i obserwacji oraz dopuszczalności sprawozdań z nadzoru i obserwacji (art. 61-64).

40. Popiera możliwość dokonywania przez państwo członkowskie inspekcji swoich statków lub statków innego państwa członkowskiego także na wodach przybrzeżnych w przypadku odległości nieprzekraczającej 12 mil morskich oraz przeprowadzania inspekcji na terytorium innego państwa członkowskiego (art. 71-73). KR zachęca lokalne i regionalne organy kontroli działające na obszarach przygranicznych do tworzenia synergii poprzez dążenie do bliskiej współpracy w ramach działań inspekcyjnych, przy szybkim stosowaniu procedur udzielania upoważnienia zgodnie z art. 72.

Zwiększenie uprawnień Komisji w zakresie oceny, zarządzania i kontroli

41. Popiera pewne zwiększenie istniejących uprawnień Komisji Europejskiej tam, gdzie ma to służyć stworzeniu równych warunków konkurencji w przypadku kontroli, przy czym zasadnicza odpowiedzialność za kontrolę WPRyb nadal powinna spoczywać na państwach członkowskich. KR z rezerwą przyjmuje przyznanie Komisji Europejskiej dodatkowych uprawnień dotyczących przeprowadzania niezależnych inspekcji (art. 90) oraz audytu krajowych systemów kontroli (art. 92). Z drugiej strony należy doprecyzować zakres nowych uprawnień

przyznanym Komisji Europejskiej w odniesieniu do ustanowienia szczegółowego planu działania w zakresie kontroli dla winnych uchybień państw członkowskich mającego na celu lepszą realizację WPRyb (art. 94 ust. 4).

42. Wzywa Komisję Europejską, aby unikała tendencji do podejmowania decyzji na poziomie mikrozarządzania. W tym kontekście podaje się w wątpliwość przekazanie Komisji uprawnień w zakresie doraźnego zamykania łowisk (art. 45), mimo że mogłoby to być korzystne dla gatunków dotkniętych przełowieniem.

43. Podkreśla, że u źródła dodatkowych uprawnień powinno leżeć zdefiniowanie od nowa współpracy z państwami członkowskimi oraz w ramach Komisji Europejskiej w zakresie budowania zdolności w DG MARE i CFCA, ale także zwiększona spójność instytucjonalna z DG ds. Środowiska w Komisji Europejskiej.

Środki mające na celu zagwarantowanie przestrzegania przepisów przez państwa członkowskie

44. Uznaje, że niewłaściwe wdrożenie przez jedno państwo członkowskie może zagrozić należytemu zarządzaniu wspólnymi zasobami rybnymi, zwłaszcza w przypadku gatunków migrujących. KR zaznacza, że jedyną procedurą, jaką obecnie dysponuje Komisja Europejska w przypadku naruszenia przepisów przez państwo członkowskie, jest postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, które jest czasochłonne i nie gwarantuje nałożenia sankcji.

45. W tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje zawarte w rozporządzeniu nowe środki mające zmusić państwa członkowskie do przestrzegania celów wspólnej polityki rybołówstwa, w tym zamknięcie przedmiotowych łowisk na wniosek Komisji Europejskiej (art. 96) oraz środki finansowe przeciwko państwom członkowskim, takie jak zawieszenie i anulowanie wspólnotowej pomocy finansowej (art. 95). KR obawia się jednak, że rozszerzony zakres obejmujący odliczanie kwot (art. 98) i odmowę transferu kwot (art. 99) może oznaczać, że Komisja mogłaby jednostronnie zmieniać względną stabilność TAC i kwot pomiędzy państwami członkowskimi.

46. Uważa jednak, że należy dobrze przeanalizować proporcjonalność takich środków. KR obawia się, że koszty musiałyby ponieść nie tyle państwa członkowskie, ile raczej regiony przybrzeżne i ich sektory gospodarki rybnej.

47. Apeluje do Komisji Europejskiej, aby równocześnie kontynuowała realizację podejścia w większym stopniu opartego na współpracy, zapoczątkowanego nowymi protokołami ustaleń, które podpisała z niektórymi państwami członkowskimi i które jasno określają punkty odniesienia służące ulepszeniu systemów kontroli rybołówstwa w zainteresowanych państwach członkowskich. W tworzenie takich protokołów powinny być zaangażowane lokalne i regionalne organy kontroli.

⁽⁸⁾ CdR 153/2001 fin.

II. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1**Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, motyw 29**

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
(29) Należy przyznać Komisji uprawnienia do zamykania łowiska, jeżeli kwota danego państwa członkowskiego lub TAC zostały wyczerpane. Komisja musi również mieć prawo odliczenia kwot lub odmowy transferu kwot lub ich wymiany w celu zagwarantowania realizacji celów wspólnej polityki rybołówstwa przez państwa członkowskie.	(29) Należy przyznać Komisji uprawnienia do zamykania łowiska, jeżeli kwota danego państwa członkowskiego lub TAC zostały wyczerpane. Komisja musi również mieć prawo odliczenia kwot lub odmowy transferu kwot lub ich wymiany w celu zagwarantowania realizacji celów wspólnej polityki rybołówstwa przez państwa członkowskie.

Uzasadnienie

KR uznaje, że należy karać państwa członkowskie, które regularnie pozwalają swojej flocie na przekraczanie kwoty lub nie podejmują działań koniecznych do zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. Odpowiednie mechanizmy nie powinny jednak obejmować odliczania kwot ani odmowy transferu lub wymiany kwot, ponieważ nie dotknęłyby to państwa członkowskiego, które nie przestrzegają przepisów, ale flot, które mogą nie mieć nic wspólnego z naruszeniami, czy wręcz – w przypadku wymiany kwot – inne państwa członkowskie, które nie mają z nimi nic wspólnego. Ponadto środki te oznaczałyby, że Komisja mogłaby jednostronnie zmieniać względną stabilność pomiędzy państwami członkowskimi.

Poprawka 2**Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, artykuł 4 – punkt 21**

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
(21) „Dane z systemu monitorowania statków” oznaczają dane dotyczące identyfikacji statków rybackich, pozycji geograficznej, daty, godziny, kursu i prędkości, przekazywane przez satelitarne urządzenia lokacyjne zainstalowane na statkach rybackich do ośrodka monitorowania rybołówstwa państwa bandery;	(21) „Dane z systemu monitorowania statków” oznaczają dane dotyczące identyfikacji statków rybackich, pozycji geograficznej, daty, godziny, kursu i prędkości, przekazywane przez satelitarne urządzenia lokacyjne <u>lub podobne lądowe systemy monitorowania</u> zainstalowane na statkach rybackich do ośrodka monitorowania rybołówstwa państwa bandery;

Uzasadnienie

Zaproponowana definicja wykluczałaby stosowanie, po przeprowadzeniu odpowiednich testów, mniej kosztowych, ale równie skutecznych środków VMS, które mogą być bardziej odpowiednie w przypadku statków rybackich o całkowitej długości ponad 10 m, ale nie większej niż 15 m i działających dostatecznie blisko lądowych systemów monitorowania. KR zmienia tę definicję i odpowiednie ustępy art. 9 (zob. poprawka 7).

Poprawka 3**Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, artykuł 4 – nowy punkt po punkcie 24**

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	„Poważne naruszenie” oznacza rodzaje postępowania uważanego za szczególnie szkodliwe dla właściwego stosowania przepisów WPRyb, w szczególności w obszarach takich jak ochrona zasobów, monitorowanie działalności połowowej i wprowadzanie produktów rybołówstwa do obrotu, w szczególności działania wymienione w art. 42 ust. 1 <u>ROZPORZĄDZENIA RADY (WE) nr 1005/2008.</u>

Uzasadnienie

KR zwraca się o doprecyzowanie, które naruszenia uważa się za „poważne” i uzasadniające zastosowanie art. 82. Ponadto należy zwrócić uwagę na różne interpretacje w państwach członkowskich i maksymalnie dopasować odpowiednie kryteria.

Poprawka 4**Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, artykuł 4 – nowy punkt po punkcie 24**

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	„ <u>Ośrodek aukcyjny</u> ” oznacza osobę fizyczną lub prawną zarejestrowaną i zatwierdzoną jako ośrodek aukcji ryb, gdzie odbywa się pierwsza sprzedaż ryb w drodze konkurencyjnych ofert lub sprzedaży bezpośredniej zarejestrowanym nabywcom.

Uzasadnienie

KR zwraca uwagę na fakt, że nie zaproponowano definicji „ośrodka aukcyjnego”, a jednocześnie w art. 52 określono wymóg prowadzenia pierwszej sprzedaży pewnych zasobów w ośrodku aukcyjnym. Do celów przedmiotowego rozporządzenia „aukcje” nie powinny ograniczać się do „konkurencyjnych ofert”.

Poprawka 5**Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, artykuł 4 – nowy punkt po punkcie 24**

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	„ <u>Rybołówstwo rekreacyjne</u> ” oznacza połowy inne niż przemysłowe i zatwierdzone, prowadzone na dużą skalę ze statku(-ów) nieposiadającego(-ych) licencji na otwartym morzu i wykorzystujące zasoby rybne objęte planami wieloletnimi.

Uzasadnienie

Art. 47 zawiera odniesienie do „rybołówstwa rekreacyjnego”. Komisja może go przereklamować, ale KR proponuje powyższą definicję „rybołówstwa rekreacyjnego” w celu doprecyzowania kontekstu przy obecnym brzmieniu.

Jednakże niekomercyjne rybołówstwo rekreacyjne zazwyczaj oznacza wszelkie połowy na wodach morskich, w tym połowy sportowe, rekreacyjne i turnieje, prowadzone ze statku nieobjętego wymogiem posiadania wspólnotowej licencji połowowej zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1281/2005 z dnia 3 sierpnia 2005 r.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, artykuł 5 – ustęp 6

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>6. Płatności wkładów ze strony Europejskiego Funduszu Rybackiego zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1198/2006 oraz wspólnotowych wkładów finansowych na rzecz środków, o których mowa w art. 8 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 861/2006, dokonuje się z zastrzeżeniem wypełniania przez państwa członkowskie ich obowiązku w zakresie przestrzegania i egzekwowania przepisów dotyczących ochrony, kontroli, inspekcji i egzekwowania przepisów w ramach wspólnej polityki rybołówstwa, związanych z finansowanymi środkami lub mających wpływ na ich skuteczność, oraz zapewnienia w tym celu funkcjonowania i utrzymania sprawnego systemu inspekcji, monitorowania, nadzoru i egzekwowania.</p>	<p>6. Płatności wkładów ze strony Europejskiego Funduszu Rybackiego zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1198/2006 oraz wspólnotowych wkładów finansowych na rzecz środków, o których mowa w art. 8 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 861/2006, dokonuje się z zastrzeżeniem wypełniania przez państwa członkowskie ich obowiązku w zakresie przestrzegania i egzekwowania przepisów dotyczących ochrony, kontroli, inspekcji i egzekwowania przepisów w ramach wspólnej polityki rybołówstwa, związanych z finansowanymi środkami lub mających wpływ na ich skuteczność, oraz zapewnienia w tym celu funkcjonowania i utrzymania sprawnego systemu inspekcji, monitorowania, nadzoru i egzekwowania.</p>

Uzasadnienie

KR jest zdania, że lepsze uregulowania prawne to nie tylko kary, lecz także zachęty. Na niezagwarantowanie pełnego przestrzegania przepisów WPRyb należy reagować w sposób proporcjonalny, a tylko poważne przypadki powinny być rozstrzygane na odpowiednim szczeblu sądowym. Powiązanie płatności z Europejskiego Funduszu Rybackiego z ogólnym przestrzeganiem wymogów w zakresie kontroli jest niemożliwe do zaakceptowania. Przedmiotowy ustęp powoduje wielką niepewność prawa (zob. art. 95).

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, artykuł 9 – ustęp 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. Państwa członkowskie stosują satelitarny system monitorowania statków w celu skutecznego monitorowania działalności połowowej statków rybackich pływających pod ich banderą, bez względu na to, gdzie się one znajdują, i działalności połowowej wykonywanej na ich wodach. Państwa członkowskie zapewniają regularne monitorowanie dokładności tych danych i niezwłocznie reagują w przypadku, gdy okazuje się, iż dane są niedokładne.</p>	<p>1. Państwa członkowskie stosują satelitarny system monitorowania statków <u>oraz w stosownych przypadkach lądowy system monitorowania</u> w celu skutecznego monitorowania działalności połowowej statków rybackich pływających pod ich banderą, bez względu na to, gdzie się one znajdują, i działalności połowowej wykonywanej na ich wodach. Państwa członkowskie zapewniają regularne monitorowanie dokładności tych danych i niezwłocznie reagują w przypadku, gdy okazuje się, iż dane są niedokładne.</p>

Uzasadnienie

Zob. poprawka 2.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, artykuł 10

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 10</p> <p>System automatycznej identyfikacji</p> <p>1. Statek rybacki o długości całkowitej ponad 15 metrów posiada i zapewnia funkcjonowanie systemu automatycznej identyfikacji, który odpowiada normom ustalonym przez Międzynarodową Organizację Morską zgodnie z rozdziałem V prawidło 19 sekcja 2.4.5 konwencji SOLAS z 1974 r. w jej zaktualizowanej wersji.</p>	<p>Artykuł 10</p> <p>System automatycznej identyfikacji</p> <p>1. Statek rybacki o długości całkowitej ponad 15 metrów posiada i zapewnia funkcjonowanie systemu automatycznej identyfikacji, który odpowiada normom ustalonym przez Międzynarodową Organizację Morską zgodnie z rozdziałem V prawidło 19 sekcja 2.4.5 konwencji SOLAS z 1974 r. w jej zaktualizowanej wersji</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>2. Państwa członkowskie wykorzystują dane z systemu automatycznej identyfikacji dla celów kontroli krzyżowych z innymi dostępnymi danymi zgodnie z art. 102 i 103. W tym celu państwa członkowskie gwarantują, aby dane z systemu automatycznej identyfikacji statków rybackich pływających pod ich banderą były dostępne dla krajowych organów kontroli rybołówstwa. Państwa członkowskie zapewniają regularne monitorowanie dokładności tych danych i niezwłocznie reagują w przypadku, gdy okazuje się, iż dane są niedokładne.</p>	<p>2. Państwa członkowskie wykorzystują dane z systemu automatycznej identyfikacji dla celów kontroli krzyżowych z innymi dostępnymi danymi zgodnie z art. 102 i 103. W tym celu państwa członkowskie gwarantują, aby dane z systemu automatycznej identyfikacji statków rybackich pływających pod ich banderą były dostępne dla krajowych organów kontroli rybołówstwa. Państwa członkowskie zapewniają regularne monitorowanie dokładności tych danych i niezwłocznie reagują w przypadku, gdy okazuje się, iż dane są niedokładne.</p>

Uzasadnienie

Międzynarodowa konwencja o bezpieczeństwie życia na morzu (SOLAS) przyjęta przez Międzynarodową Organizację Morską (MOM) wprowadza wymóg instalowania systemów identyfikacji na statkach dalekiego zasięgu o tonażu brutto równym lub przekraczającym 300 i wszystkich statkach pasażerskich niezależnie od wielkości. Na całym świecie w AIS wyposażono 40 000 statków w celu zwiększenia bezpieczeństwa nawigacji i bezpieczeństwa w sektorze międzynarodowego transportu morskiego. Wyposażanie w AIS wszystkich statków rybackich o długości całkowitej ponad 15 metrów bez wątplenia spowodowałoby nasycenie systemu i podważyło jego skuteczność w obszarze bezpieczeństwa na morzu.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, artykuł 14 – ustęp 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. Bez uszczerbku dla przepisów szczegółowych, kapitanowie statków wspólnotowych o długości całkowitej ponad 10 metrów prowadzą dziennik połowowy wskazujący w szczególności wszystkie ilości powyżej 15 kg ekwiwalentu żywej wagi dla każdego gatunku poławianego i zatrzymanego na statku, datę i odpowiedni obszar geograficzny z odniesieniem do podobszaru i rejonu lub podrejonu, lub, tam gdzie ma to zastosowanie, statystyczny prostokąt, w którym stosuje się limity połowowe zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym, w odniesieniu do wspomnianych połowów oraz rodzaj stosowanego narzędzia połowowego. Odrzucone do morza ilości każdego gatunku są również wpisywane do dziennika połowowego. Kapitan odpowiada za dokładność danych wpisanych do dziennika połowowego.</p>	<p>1. Bez uszczerbku dla przepisów szczegółowych, kapitanowie statków wspólnotowych o długości całkowitej ponad 10 metrów prowadzą dziennik połowowy <u>w formie papierowej</u> wskazujący w szczególności wszystkie ilości powyżej 1550 kg ekwiwalentu żywej wagi dla każdego gatunku poławianego i zatrzymanego na statku, datę i odpowiedni obszar geograficzny z odniesieniem do podobszaru i rejonu lub podrejonu, lub, tam gdzie ma to zastosowanie, statystyczny prostokąt, w którym stosuje się limity połowowe zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym, w odniesieniu do wspomnianych połowów oraz rodzaj stosowanego narzędzia połowowego. Odrzucone do morza ilości każdego gatunku są również wpisywane do dziennika połowowego <u>Dla celów dokonania oceny w dzienniku połowowym można ewidencjonować szacunkowe ilości każdego gatunku odrzucone do morza.</u> Kapitan odpowiada za dokładność danych wpisanych do dziennika połowowego.</p>

Uzasadnienie

KR jest zdania, że w celu wyjaśnienia kwestii prawnych konieczne jest dodanie sformułowania „w formie papierowej”, z uwzględnieniem zmienionego art. 15.

KR jest zdania, że ograniczenia ilościowe określone w przedmiotowym artykule nakładają nowe, niespotykane obciążenie na kapitanów statków, a w odniesieniu do wpisywania odrzutów nie ma to wpływu na wykorzystanie możliwości połowowych. Tekst rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 brzmi: „Ilości wyrzucane do morza mogą być ewidencjonowane dla celów dokonania oceny”. KR zaleca wykorzystanie tego tekstu.

Poprawka 10**Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, artykuł 14 – ustęp 3**

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
3. Dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych zapisanych w dzienniku połowowym, dotyczących wyrażonych w kg ilości ryb zatrzymanych na statku, wynosi 5 %.	3. Dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych <u>gatunków objętych TAC i kwotami</u> zapisanych w dzienniku połowowym, dotyczących wyrażonych w kg ilości ryb zatrzymanych na statku, wynosi <u>5-12</u> %.

Uzasadnienie

KR zaznacza, że margines tolerancji jest arbitralnie wyznaczoną wartością pozbawioną podstaw naukowych. Testy praktyczne prowadzone przez MRAG na statkach rybackich pokazały znacznie różniące się marginesy przy małej liczbie czynników korelacji. Jeżeli ma obowiązywać jedna wartość, powinna być efektywna i proporcjonalna do wymogów w zakresie monitorowania. KR jest zdania, że zaproponowany margines jest nierealny; należy przyjąć rozwiązanie kompromisowe pomiędzy obecnym systemem a marginesem dla zasobów objętych planami odbudowy. Rozporządzenie powinno mieć zastosowanie tylko do gatunków objętych TAC.

Poprawka 11**Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, artykuł 15 – ustęp 1 i 2**

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Artykuł 15 Zapis elektroniczny i przekazywanie danych z dziennika połowowego	Artykuł 15 Zapis elektroniczny i przekazywanie danych z dziennika połowowego
<p>1. Kapitanowie wspólnotowych rybackich statków o długości całkowitej ponad 10 metrów zapisują w formie elektronicznej informacji dotyczące połowów zarejestrowane w dzienniku połowowym i co najmniej raz dziennie przesyłają je drogą elektroniczną właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery.</p> <p>2. Ustęp 1 stosuje się do wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej od ponad 15 do 24 metrów – począwszy od dnia 1 lipca 2011 r., a do wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej od ponad 10 do 15 metrów – począwszy od dnia 1 stycznia 2012 r. Statki wspólnotowe o długości całkowitej do 15 metrów mogą być zwolnione z wymogów ustępu 1, jeżeli:</p> <p>a) działają wyłącznie w obrębie wód terytorialnych państwa członkowskiego bandery lub</p> <p>b) nie spędzają nigdy więcej niż 24 godziny na morzu, licząc od chwili wyjścia w morze do chwili powrotu do portu.</p>	<p>1. Kapitanowie wspólnotowych rybackich statków o długości całkowitej ponad 1015 metrów zapisują w formie elektronicznej informacji dotyczące połowów zarejestrowane w dzienniku połowowym i co najmniej raz dziennie przesyłają je drogą elektroniczną właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery.</p> <p>2. Ustęp 1 stosuje się do wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej od ponad 15 do 24 metrów – począwszy od dnia 1 lipca 2011 r., a do wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej od ponad 10 do 15 metrów – począwszy od dnia 1 stycznia 2012 r. Statki wspólnotowe o długości całkowitej do 15 metrów mogą być zwolnione z wymogów ustępu 1, jeżeli:</p> <p>a) działają wyłącznie w obrębie wód terytorialnych państwa członkowskiego bandery lub</p> <p>b) nie spędzają nigdy więcej niż 24 godziny na morzu, licząc od chwili wyjścia w morze do chwili powrotu do portu.</p>

Uzasadnienie

KR jest zdania, że statki rybackie o długości całkowitej od ponad 10 m do 15 m są zbyt małe, by można było bezpiecznie i opłacalnie korzystać z elektronicznych dzienników połowowych.

Poprawka 12**Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, artykuł 17 – ustęp 1**

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. Bez uszczerbku dla przepisów szczegółowych zawartych w planach wieloletnich kapitanowie wspólnotowych statków rybackich bądź ich przedstawiciele przekazują właściwym organom państwa członkowskiego, z którego portów pragną korzystać, najpóźniej na 4 godziny przed przewidywaną godziną wejścia do portu, chyba że właściwe organy udzieliły zezwolenia na wcześniejsze wejście do portu, następujące informacje:</p> <p>a) identyfikację statku;</p> <p>b) nazwę wyznaczonego portu przeznaczenia oraz cel przybycia, taki jak wyładunek, przeładunek, dostęp do usług;</p> <p>c) upoważnienie do połowów lub, w stosownych przypadkach, upoważnienie do pomocy przy działaniach połowowych lub do przeładunku produktów rybołówstwa;</p> <p>d) daty rejsu połowowego oraz obszary, na których dokonywano połowów;</p> <p>e) przewidywaną datę i godzinę przybycia do portu;</p> <p>f) dla każdego gatunku – ilości zatrzymane na statku, w tym działania połowowe o wyniku zerowym;</p> <p>g) dla każdego gatunku – ilości, które będą podlegać wyładunkowi lub przeładunkowi.</p>	<p>1. Bez uszczerbku dla przepisów szczegółowych zawartych w planach wieloletnich kapitanowie wspólnotowych statków rybackich <u>o długości całkowitej przekraczającej 15 metrów</u> bądź ich przedstawiciele przekazują właściwym organom państwa członkowskiego, z którego portów pragną korzystać, najpóźniej na 4 godziny przed przewidywaną godziną wejścia do portu, chyba że właściwe organy udzieliły zezwolenia na wcześniejsze wejście do portu, następujące informacje:</p> <p>a) identyfikację statku;</p> <p>b) nazwę wyznaczonego portu przeznaczenia oraz cel przybycia, taki jak wyładunek, przeładunek, dostęp do usług;</p> <p>c) upoważnienie do połowów lub, w stosownych przypadkach, upoważnienie do pomocy przy działaniach połowowych lub do przeładunku produktów rybołówstwa;</p> <p>d) daty rejsu połowowego oraz obszary, na których dokonywano połowów;</p> <p>e) przewidywaną datę i godzinę przybycia do portu;</p> <p>f) dla każdego gatunku – ilości zatrzymane na statku, <u>w tym działania połowowe o wyniku zerowym;</u></p> <p>g) dla każdego gatunku – ilości, które będą podlegać wyładunkowi lub przeładunkowi.</p>

Uzasadnienie

KR jest zdania, że mniejsze statki rybackie o długości całkowitej do 15 m są zbyt małe, by ze względów bezpieczeństwa obejmować je wymogiem powiadamiania najpóźniej na 4 godziny przed przewidywaną godziną wejścia do portu. Wymóg ewidencjonowania tego, czego nie złowiono, jest zupełnie niezrozumiały.

Poprawka 13**Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, artykuł 21 – ustęp 2**

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>2. Bez uszczerbku dla przepisów szczegółowych zawartych w planach wieloletnich, kapitanowie bądź przedstawiciele wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej ponad 10 metrów przekazują drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego bandery dane zawarte w deklaracji wyładunkowej najpóźniej 2 godziny po zakończeniu wyładunku.</p>	<p>2. Bez uszczerbku dla przepisów szczegółowych zawartych w planach wieloletnich, kapitanowie bądź przedstawiciele wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej ponad 10 metrów przekazują drogą elektroniczną, <u>jeżeli ich długość wynosi ponad 15 metrów, a w pozostałych przypadkach w formie papierowej</u>, właściwym organom państwa członkowskiego bandery dane zawarte w deklaracji wyładunkowej najpóźniej <u>2 godziny</u> 48 godzin po zakończeniu wyładunku.</p>

Uzasadnienie

KR zaznacza, że informacje zawarte w deklaracji wyładunkowej muszą być poświadczone przez kapitana, co wymaga sortowania i ważenia połowu. Ten uciążliwy wymóg może mieć znaczny wpływ na koszty w przypadku portów wyładunkowych bez aukcji, a w szczególności w przypadku mniejszych statków dokonujących wyładunku w peryferyjnych regionach morskich. Czas określony w art. 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 wynosi 48 godzin. KR proponuje wykorzystanie tego tekstu.

Poprawka 14**Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, artykuł 23 – ustęp 3**

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
3. Wszelkie połowy ryb należących do stada lub grupy stad objętych kwotą połowową dokonywane przez wspólnotowe statki rybackie wlicza się do kwoty połowowej przysługującej państwu członkowskiemu bandery w odniesieniu do danego stada lub grupy stad, niezależnie od miejsca wyładunku.	3. Wszelkie połowy <u>wyładunki</u> ryb należących do stada lub grupy stad objętych kwotą połowową dokonywane przez wspólnotowe statki rybackie wlicza się do kwoty połowowej przysługującej państwu członkowskiemu bandery w odniesieniu do danego stada lub grupy stad, niezależnie od miejsca wyładunku.

Uzasadnienie

KR zaznacza, że chociaż kwoty krajowe są ustalane w oparciu o tzw. całkowity dopuszczalny połów, ilość jest i powinna nadal być obliczana w punkcie wyładunku i pierwszej sprzedaży. Odrzutów nie należy odliczać od kwoty krajowej.

Poprawka 15**Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, artykuł 31 – ustęp 1**

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
1. Nowe silniki, zastępowanie silników i silniki zmodyfikowane technicznie są zatwierdzane oficjalnie przez organy państw członkowskich, jako niezdolne do osiągnięcia większej mocy niż moc określona w certyfikacie silnika. Takie zatwierdzenie jest wydawane wyłącznie, jeżeli silnik nie jest zdolny do osiągnięcia większej mocy niż moc określona w certyfikacie silnika.	1. <u>Z wyjątkiem statków o długości poniżej 10 m, które korzystają wyłącznie ze statycznych narzędzi połowowych,</u> nowe Nowe silniki, zastępowanie silników i silniki zmodyfikowane technicznie są zatwierdzane oficjalnie przez organy państw członkowskich, jako niezdolne do osiągnięcia większej mocy niż moc określona w certyfikacie silnika. Takie zatwierdzenie jest wydawane wyłącznie, jeżeli silnik nie jest zdolny do osiągnięcia większej mocy niż moc określona w certyfikacie silnika.

Uzasadnienie

Nie powinno się wprowadzać certyfikacji mocy silników w przypadku statków rybackich, które w większości wykorzystywane są do rybołówstwa przybrzeżnego prowadzonego na niewielką skalę, dlatego wymóg ten nie powinien dotyczyć statków o długości nieprzekraczającej 10 m, które korzystają wyłącznie ze statycznych narzędzi połowowych. Za wystarczającą należałoby uznać specyfikację dostarczoną przez producenta silnika. Moc silnika ma istotne znaczenie dla wydajności połowów tylko w przypadku połowów włokiem.

Poprawka 16**Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, artykuł 37 – ustęp 2, wprowadzenie**

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
2. W połowach, dla których dopuszcza się posiadanie więcej niż dwóch rodzajów narzędzi połowowych na statku, narzędzie nieużywane jest zasztauowane w taki sposób, aby nie mogło być natychmiastowo użyte, z zastosowaniem następujących warunków:	2. W połowach, dla których dopuszcza się posiadanie więcej niż dwóch <u>lub więcej</u> rodzajów narzędzi połowowych na statku, narzędzie nieużywane jest zasztauowane w taki sposób, aby nie mogło być natychmiastowo użyte, z zastosowaniem następujących warunków:

Uzasadnienie

KR jest zdania, że może to być błąd w tekście projektu. Sztautowanie powinno dotyczyć drugich lub kolejnych nieużywanych narzędzi połowowych.

Poprawka 17**Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, artykuł 40 – ustęp 1 i 2**

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">Artykuł 40</p> <p style="text-align: center;">Tranzyt przez morski obszar chroniony</p> <p>1. Tranzyt przez morski obszar chroniony jest dozwolony dla wszystkich statków rybackich z zastrzeżeniem następujących warunków:</p> <p>a) wszystkie narzędzia połowowe na statku są związane i zasztatuowane podczas tranzytu; oraz</p> <p>b) prędkość w czasie tranzytu jest nie mniejsza niż 6 węzłów.</p> <p>2. Kapitanowie wspólnotowych statków rybackich zamierzających przepływać tranzytem przez morski obszar chroniony wpisują następujące dane w formularzu sprawozdania z tranzytu przekazując go organom państwa członkowskiego bandery i nadbrzeżnego państwa członkowskiego:</p> <p>a) nazwę statku, oznakę rybacką, radiowy sygnał rozpoznawczy oraz imię i nazwisko kapitana statku;</p> <p>b) współrzędne pozycji geograficznej statku, którego dotyczy komunikat;</p> <p>c) datę i godzinę każdego wejścia na morski obszar chroniony oraz</p> <p>d) datę i godzinę każdego wyjścia z morskiego obszaru chronionego.</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 40</p> <p style="text-align: center;">Tranzyt przez morski obszar chroniony</p> <p>1. Tranzyt przez morski obszar chroniony, <u>w przypadku statków rybackich nieupoważnionych do prowadzenia połowów na danym obszarze</u>, jest dozwolony dla wszystkich statków rybackich z zastrzeżeniem następujących warunków:</p> <p>a) wszystkie narzędzia połowowe na statku są związane i zasztatuowane podczas tranzytu; oraz</p> <p>b) prędkość w czasie tranzytu jest nie mniejsza niż 6 węzłów.</p> <p>2. Kapitanowie wspólnotowych statków rybackich zamierzających przepływać tranzytem przez morski obszar chroniony <u>lub, w przypadku posiadania upoważnienia, prowadzić połowy na tym obszarze</u> wpisują następujące dane w formularzu sprawozdania z tranzytu przekazując go organom państwa członkowskiego bandery i nadbrzeżnego państwa członkowskiego:</p> <p>a) nazwę statku, oznakę rybacką, radiowy sygnał rozpoznawczy oraz imię i nazwisko kapitana statku;</p> <p>b) współrzędne pozycji geograficznej statku, którego dotyczy komunikat;</p> <p>c) datę i godzinę każdego wejścia na morski obszar chroniony oraz</p> <p>d) datę i godzinę każdego wyjścia z morskiego obszaru chronionego.</p>

Uzasadnienie

KR jest bardzo zaniepokojony statusem prawnym morskich obszarów chronionych w rozumieniu art. 4 i zgodnie z przepisami art. 39 i 40. Zgodnie z propozycją status morskich obszarów chronionych byłby taki sam jak NTZ („No Take Zone” – stref, gdzie połowy są zakazane). Zasada „tranzytu” powinna mieć zastosowanie tylko do statków nieposiadających upoważnienia zgodnie z art. 7 lit. c). KR kwestionuje wymogi dotyczące monitorowania zawarte w art. 39 oraz warunki określone w art. 4 i 40, w związku z czym proponuje powyższą poprawkę.

Poprawka 18**Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, artykuł 41 – ustęp 1**

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. Kapitan statku rybackiego zapisuje wszystkie odrzuty przekraczające ilość 15 kg ekwiwalentu żywej wagi i niezwłocznie przekazuje tę informację, o ile to możliwe drogą elektroniczną, właściwym organom, którym podlega.</p>	<p>1. Kapitan statku rybackiego <u>zapisuje może dla celów dokonania oceny zapisywać</u> zapisuje <u>wszystkie odrzuty przekraczające ilość 15 kg ekwiwalentu żywej wagi i niezwłocznie przekazuje tę informację, o ile to możliwe drogą elektroniczną, właściwym organom, którym podlega</u> w dzienniku połowowym szacunkowe ilości każdego gatunku odrzucane do morza.</p>

Uzasadnienie

Tekst rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 brzmi: „Ilości wyrzucane do morza mogą być ewidencjonowane dla celów dokonania oceny”. KR zaleca wykorzystanie zmienionego tekstu. Wymóg zapisywania wszystkich odrzutów przekraczających 15 kg i przekazywania tej informacji właściwym organom jest nierozsądny. KR jest zdania, że konieczne odrzuty należy bezzwłocznie wyrzucać do morza, aby zmaksymalizować szanse przeżycia.

Poprawka 19**Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, artykuł 47**

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">Artykuł 47</p> <p style="text-align: center;">Rybołówstwo rekreacyjne</p> <p>1. Rybołówstwo rekreacyjne na statku na wodach wspólnotowych, dotyczące stada objętego planem wieloletnim, podlega wydaniu upoważnienia przez państwo członkowskie bandery.</p> <p>2. Połowy w ramach rybołówstwa rekreacyjnego dotyczące stad objętych planem wieloletnim są rejestrowane przez państwo członkowskie bandery.</p> <p>3. Połowy gatunków objętych planem wieloletnim wliczane są do odpowiednich kwot państwa członkowskiego bandery. Zainteresowane państwa członkowskie określają część tych kwot, która jest zarezerwowana wyłącznie dla rybołówstwa rekreacyjnego.</p> <p>4. Zabrania się wprowadzania do obrotu połowów z rybołówstwa rekreacyjnego, chyba że w celach charytatywnych.</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 47</p> <p style="text-align: center;">Rybołówstwo rekreacyjne</p> <p>1. Rybołówstwo rekreacyjne na <u>nieposiadającym licencji</u> statku na wodach wspólnotowych, dotyczące stada objętego planem wieloletnim, podlega wydaniu upoważnienia przez państwo członkowskie bandery.</p> <p>2. Połowy w ramach rybołówstwa rekreacyjnego dotyczące stad objętych planem wieloletnim są rejestrowane przez państwo członkowskie bandery</p> <p>3. Połowy gatunków objętych planem wieloletnim wliczane są do odpowiednich kwot państwa członkowskiego bandery. Zainteresowane państwa członkowskie określają część tych kwot, która jest zarezerwowana wyłącznie dla rybołówstwa rekreacyjnego.</p> <p>4. Zabrania się wprowadzania do obrotu połowów z rybołówstwa rekreacyjnego, chyba że w celach charytatywnych.</p>

Uzasadnienie

KR proponuje definicję rybołówstwa rekreacyjnego w art. 4 pkt 27. W tekście powyższego artykułu doprecyzowano stanowisko w odniesieniu do licencji i upoważnienia.

Jak podkreślono w punkcie 26, rybołówstwo takie, gdyby było nieuregulowane, mogłoby zagrozić zasobom rybnym objętym planami odbudowy, np. poprzez profesjonalną turystykę połowową lub w okresach, gdy połowy przemysłowe nie odbywają się. Jednakże skreślenie ustępów 3 i 4 gwarantuje, że zawarta w rozporządzeniu odpowiedź na to zagrożenie będzie proporcjonalna, a nie nadmierna.

Poprawka 20**Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, artykuł 52 – ustępy 2 i 3**

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>2. Pozostałe produkty rybołówstwa sprzedawane są wyłącznie ośrodkowi aukcyjnemu lub organom bądź osobom upoważnionym przez państwa członkowskie.</p> <p>3. Nabywca produktów rybołówstwa podczas pierwszej sprzedaży przez statek rybacki musi być zarejestrowany przez organy państwa członkowskiego, w którym odbywa się pierwsza sprzedaż. Do celów rejestracji każdy nabywca identyfikowany jest w krajowych bazach danych za pomocą numeru VAT.</p>	<p>2. Pozostałe produkty rybołówstwa sprzedawane są wyłącznie ośrodkowi aukcyjnemu lub organom bądź osobom upoważnionym przez państwa członkowskie.</p> <p>3.2. Nabywca produktów rybołówstwa podczas pierwszej sprzedaży przez statek rybacki musi być zarejestrowany przez organy państwa członkowskiego, w którym odbywa się pierwsza sprzedaż. Do celów rejestracji każdy nabywca identyfikowany jest w krajowych bazach danych za pomocą numeru identyfikacyjnego lub numeru VAT.</p>

Uzasadnienie

KR jest zdania, że numer VAT nie zawsze może mieć zastosowanie, natomiast numer identyfikacyjny jest nadawany przez państwo członkowskie.

Poprawka 21**Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, artykuł 53 – ustęp 1**

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
1. Wszyscy zarejestrowani nabywcy kupujący produkty rybołówstwa i akwakultury gwarantują, że wszystkie otrzymane partie ważone są na wagach zatwierdzonych przez właściwe organy. Ważenie przeprowadza się przed sortowaniem, przetworzeniem, przechowywaniem, przewozem z miejsca wyładunku lub odsprzedażą ryb.	1. Wszyscy zarejestrowani nabywcy kupujący produkty rybołówstwa i akwakultury gwarantują, że <u>reprezentatywne próbki</u> wszystkie otrzymane partie <u>wszystkich otrzymanych partii</u> ważone są na wagach zatwierdzonych przez właściwe organy. Ważenie przeprowadza się <u>w czasie sortowania</u> , ale przed sortowaniem , przetworzeniem, przechowywaniem, przewozem z miejsca wyładunku lub odsprzedażą ryb.

Uzasadnienie

KR obawia się, że ważenie każdej skrzynki ryb, niepotrzebne czynności i opóźnienia mogą negatywnie wpłynąć na jakość ryb.

Poprawka 22**Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, artykuł 53 – ustęp 3**

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
3. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 państwa członkowskie mogą zezwolić na ważenie świeżych ryb po przewiezieniu z miejsca wyładunku, pod warunkiem że ryby te nie zostały zważone przy wyładunku i są przewożone do miejsca przeznaczenia na terytorium państwa członkowskiego znajdującego się w odległości nie większej niż 20 kilometrów od miejsca wyładunku.	3. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 państwa członkowskie mogą zezwolić na ważenie świeżych ryb po przewiezieniu z miejsca wyładunku, pod warunkiem że ryby te nie zostały zważone przy wyładunku i są przewożone do miejsca przeznaczenia na terytorium państwa członkowskiego znajdującego się w odległości nie większej niż 20 <u>100</u> kilometrów od miejsca wyładunku.

Uzasadnienie

KR obawia się, że być może Komisja proponuje nałożenie na przedmiotowy sektor zbędnych obciążeń, które mogą zniechęcać do budowania kultury przestrzegania prawa.

Poprawka 23**Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, artykuł 54 – ustęp 1**

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
1. Zarejestrowani nabywcy, ośrodki aukcyjne lub inne organy bądź osoby odpowiedzialne za pierwsze wprowadzenie do obrotu produktów rybołówstwa wyładowanych w państwie członkowskim przedkładają – drogą elektroniczną, w ciągu dwóch godzin następujących po pierwszej sprzedaży – dokument sprzedaży właściwym organom państwa członkowskiego, na którego terytorium nastąpiła pierwsza sprzedaż. Jeżeli państwo to nie jest państwem członkowskim bandery statku, z którego wyładowano ryby, gwarantuje ono, że kopia dokumentu sprzedaży zostaje przekazana właściwym organom państwa członkowskiego bandery natychmiast po otrzymaniu odpowiedniej informacji. Za prawidłowość dokumentu sprzedaży odpowiedzialni są nabywcy, ośrodki aukcyjne, organy lub osoby.	1. Zarejestrowani nabywcy, ośrodki aukcyjne lub inne organy bądź osoby odpowiedzialne za pierwsze wprowadzenie do obrotu produktów rybołówstwa wyładowanych w państwie członkowskim przedkładają – drogą elektroniczną, w ciągu dwóch <u>48</u> godzin następujących po pierwszej sprzedaży – dokument sprzedaży właściwym organom państwa członkowskiego, na którego terytorium nastąpiła pierwsza sprzedaż. Jeżeli państwo to nie jest państwem członkowskim bandery statku, z którego wyładowano ryby, gwarantuje ono, że kopia dokumentu sprzedaży zostaje przekazana właściwym organom państwa członkowskiego bandery natychmiast po otrzymaniu odpowiedniej informacji. Za prawidłowość dokumentu sprzedaży odpowiedzialni są nabywcy, ośrodki aukcyjne, organy lub osoby.

Uzasadnienie

Wprowadzanie ryb do obrotu wymaga zwracania uwagi na jakość, a czas dostawy do klientów powinien być jak najkrótszy. KR jest zdania, że skrócenie czasu od pierwszej sprzedaży do przedłożenia deklaracji organom z 48 do dwóch godzin nie jest rozwiązaniem praktycznym.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, artykuł 82 – ustęp 2 i 3

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>2. Ponadto w przypadku wszystkich poważnych naruszeń przepisów, których waga nie może być związana z wartością produktów rybołówstwa uzyskaną w wyniku popełnienia poważnego naruszenia przepisów, państwa członkowskie gwarantują, że osoba fizyczna, która dokonała poważnego naruszenia przepisów, lub osoba prawna uznana za odpowiedzialną za dokonanie poważnego naruszenia przepisów podlega grzywnie administracyjnej w wysokości nie niższej niż 5 000 EUR i nie wyższej niż 300 000 EUR za każde poważne naruszenie przepisów. Państwo członkowskie bandery jest natychmiast powiadamiane o nałożonej sankcji.</p> <p>3. W przypadku powtarzającego się poważnego naruszenia przepisów w okresie 5 lat państwo członkowskie nakłada grzywnę administracyjną w wysokości nie niższej niż 10 000 EUR i nie wyższej niż 600 000 EUR.</p>	<p>2. Ponadto w przypadku wszystkich poważnych naruszeń przepisów, których waga nie może być związana z wartością produktów rybołówstwa uzyskaną w wyniku popełnienia poważnego naruszenia przepisów, państwa członkowskie gwarantują, że osoba fizyczna, która dokonała poważnego naruszenia przepisów, lub osoba prawna uznana za odpowiedzialną za dokonanie poważnego naruszenia przepisów podlega grzywnie administracyjnej w wysokości nie niższej niż 5 000 EUR i nie wyższej niż 300 000 EUR za każde poważne naruszenie przepisów. Państwo członkowskie bandery jest natychmiast powiadamiane o nałożonej sankcji.</p> <p>3. W przypadku powtarzającego się poważnego naruszenia przepisów w okresie 5 lat <u>jednego roku</u> państwo członkowskie nakłada grzywnę administracyjną w wysokości nie niższej niż 10 000 EUR i nie wyższej niż 600 000 EUR.</p>

Uzasadnienie

Zdaniem KR-u władze sądownicze państwa członkowskiego powinny mieć swobodę ustalania wysokości grzywny nieprzekraczającej określonego limitu. Sformułowanie „nie niższej niż” jest zbędne w połączeniu ze sformulowaniem „nie wyższej niż” [przyp. tłum.: uwaga ta nie dotyczy polskiej wersji językowej]. Mając na uwadze spójność, KR zaznacza, że w art. 76 jest mowa jedynie o „jednym roku”.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, artykuł 99

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">Artykuł 99</p> <p style="text-align: center;">Odmowa transferu kwot</p> <p>Komisja może odmówić transferu kwot dotyczących stad należących do danego państwa członkowskiego, zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzającego dodatkowe, ustalone z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami, jeżeli:</p> <p>a) kwota, którą należy przenieść, była przedmiotem przełowienia przez zainteresowane państwo członkowskie w trakcie jednego z dwóch bezpośrednio poprzedzających lat lub</p> <p>b) kwota dotyczy stada objętego planem wieloletnim lub poławianego ze stadem objętym planem wieloletnim i nastąpiło przełowienie tej kwoty bądź kwot dotyczących stada objętego planem wieloletnim, wraz z którym stado jest poławiane przez flotę zainteresowanego państwa członkowskiego, w trakcie jednego z pięciu bezpośrednio poprzedzających lat lub</p> <p>c) zainteresowane państwo członkowskie nie podejmuje odpowiednich środków w celu zapewnienia właściwego zarządzania uprawnieniami do połowów danych stad, w szczególności nie korzystając ze skomputeryzowanego systemu zatwierdzania, o którym mowa w art. 102, lub korzystając w niewystarczającym stopniu z systemów dostarczających dane do tego systemu zatwierdzania.</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 99</p> <p style="text-align: center;">Odmowa transferu kwot</p> <p>Komisja może odmówić transferu kwot dotyczących stad należących do danego państwa członkowskiego, zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzającego dodatkowe, ustalone z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami, jeżeli:</p> <p>a) kwota, którą należy przenieść, była przedmiotem przełowienia przez zainteresowane państwo członkowskie w trakcie jednego z dwóch bezpośrednio poprzedzających lat lub</p> <p>b) kwota dotyczy stada objętego planem wieloletnim lub poławianego ze stadem objętym planem wieloletnim i nastąpiło przełowienie tej kwoty bądź kwot dotyczących stada objętego planem wieloletnim, wraz z którym stado jest poławiane przez flotę zainteresowanego państwa członkowskiego, w trakcie jednego z pięciu bezpośrednio poprzedzających lat lub</p> <p>c) zainteresowane państwo członkowskie nie podejmuje odpowiednich środków w celu zapewnienia właściwego zarządzania uprawnieniami do połowów danych stad, w szczególności nie korzystając ze skomputeryzowanego systemu zatwierdzania, o którym mowa w art. 102, lub korzystając w niewystarczającym stopniu z systemów dostarczających dane do tego systemu zatwierdzania.</p>

Uzasadnienie

KR jest bardzo zaniepokojony tym, że jako karę proponuje się odmowę transferu kwot. Istnieje zagrożenie, że Komisja mogłaby jednostronnie zmieniać względną stabilność TAC i kwot pomiędzy państwami członkowskimi.

Poprawka 26**Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady, artykuł 100**

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 100</i></p> <p style="text-align: center;">Odmowa wymiany kwot</p> <p>Komisja może wykluczyć możliwość wymiany kwot zgodnie z art. 20 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002:</p> <p>a) w odniesieniu do kwot, w stosunku do których stwierdzono przełowienie o ponad 10 % kwoty przyznanej jednemu z zainteresowanych państw członkowskich w trakcie jednego z dwóch bezpośrednio poprzedzających lat lub</p> <p>b) jeżeli zainteresowane państwo członkowskie nie podejmuje odpowiednich środków w celu zapewnienia właściwego zarządzania uprawnieniami do połowów danych stad, w szczególności nie korzystając ze skomputeryzowanego systemu zatwierdzania, o którym mowa w art. 102, lub korzystając w niewystarczającym stopniu z systemów dostarczających dane do tego systemu zatwierdzania.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 100</i></p> <p style="text-align: center;">Odmowa wymiany kwot</p> <p>Komisja może wykluczyć możliwość wymiany kwot zgodnie z art. 20 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002:</p> <p>a) w odniesieniu do kwot, w stosunku do których stwierdzono przełowienie o ponad 10 % kwoty przyznanej jednemu z zainteresowanych państw członkowskich w trakcie jednego z dwóch bezpośrednio poprzedzających lat lub</p> <p>b) jeżeli zainteresowane państwo członkowskie nie podejmuje odpowiednich środków w celu zapewnienia właściwego zarządzania uprawnieniami do połowów danych stad, w szczególności nie korzystając ze skomputeryzowanego systemu zatwierdzania, o którym mowa w art. 102, lub korzystając w niewystarczającym stopniu z systemów dostarczających dane do tego systemu zatwierdzania.</p>

Uzasadnienie

KR jest bardzo zaniepokojony tym, że jako karę proponuje się odmowę wymiany kwot. Istnieje zagrożenie, że Komisja mogłaby jednostronnie zmieniać względną stabilność TAC i kwot pomiędzy państwami członkowskimi.

Bruksela, 18 czerwca 2009 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Luc VAN DEN BRANDE